

2. neděle

15. Jednoho dne kníže Oldřich zabloudil v lese a dostal se až k jeskyni poustevníka Prokopa.

O sv. Prokopovi existuje mnoho legend. Jedna vypráví o setkání s českým knížetem Oldřichem. Do lesa, v němž Prokop poustevničil, se jednou kníže Oldřich vydal na lov. Projížděl lesem a v tom spatřil velkého jelena. Kníže pobídl ostruhami svého koně a vyrazil za jelenem, který rychle utíkal pryč. Najednou se ale jelen zastavil. Když kníže přijel blíž, uviděl, že jelen si klekl k nohám muže, který stál u cesty. Tím mužem byl Prokop. Oldřich se zeptal Prokopa, kdo je a co tu dělá. Ten jen tiše odpověděl: „Jsem ubohý hříšník a jmenuji se Prokop. Zvolil jsem si tuto samotu, abych tady, daleko od všeho hluku světa, mohl v soustředění sloužit Bohu a modlitbami se posvěcovat a abych zde ve skromném životě a postu oslavoval Pána Boha.“ A nabídl knížeti kus suchého chleba a ze studánky mu přinesl vodu. Kníže se s chutí pustil do jídla a s poustevníkem si dál povídal. Oldřich v Prokopovi poznal člověka Bohu milého a začal jej prosit: „Nauč, Prokope, lidi tomu, co umíš sám a budeme šťastný národ. Nauč je žít podle tvého pravidla: Modli se a pracuj.“ Prokop se nad touto zajímavou prosbou zamyslel a řekl knížeti, ať počká, že se nejprve musí poradit s Pánem Bohem. A šel se modlit. Při modlitbě poznal, že i Pán Bůh si přeje, aby naučil lidi v Čechách správně žít, modlit se a pracovat.

Kníže Oldřich poznal, že Prokop si s Pánem Bohem rozumí a má ho rád. Proto mu s ním bylo dobře a dlouho si s ním povídal a ani se mu nechtělo jít zpátky na hrad. Také my máme ve svém okolí lidi, kteří toho hodně o Pánu Bohu vědí, např. maminka a tatínek, babička s dědečkem, paní katechetka, pan farář... Také my si můžeme s nimi popovídat o tom, jak správně prožít svůj den s Pánem Bohem.